

ТРИ ЦЕНТИ в З. Д. Америки; П'ЯТЬ ЦЕНТІВ За кордоном.

Тел. „Свобода“: ВВеган 4-1016 — Тел. У. Н. Союз: ВВеган 4-1016

THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

ПЕРШІ ТРАНСПОРТИ ІМІГРАНТІВ ПРИДУТЬ В ЖОВТНІ

Вашингтон, 25 серпня. — Перші транспорти іммігрантів зі скитальщини на підставі нового закону придуть з початком місяця жовтня, як це оприлюднив комісар для зделасованих осіб Уго Карусі. Урядові бюро почнуть уже найближчого тижня перегляд осіб, які наставлялися їхати в Америку. Транспорт, який приїде в жовтні буде передною стороною імміграції, яка має обняти 205,000 скитальників. В кількох днях поїдуть до американської зони в Німеччині досліджені тимчасово наймлені дослідники, які переведуть ще раз скринінг тисяч скитальників. З ними поїдуть теж і урядові експерти. Після перевірки аплікантів в Німеччині, вони поїдуть до Австрії. Перші транспорти іммігрантів будуть розселені в східних і середніх стейтах, а пізніше поїдуть на захід від ріки Мисисіпі і до південних стейтів.

Називає нових іммігрантів сметанкою серед скитальників.

Нью-Йорк. — Тисячі нових іммігрантів, які бажають переселитися в Америку, це одні з найкращих іммігрантів, які колинебудь приїхали до нового краю від часу приїзду корабля Мейфлавер — так сказав міністр Людігі Лігугі на конференції в готелі Вандербілт. Він заявив, що Америка повинна почувати себе щасливою, що дістає саму сметанку з скитальщини. Міністер Лігугі повернувся щойно з візиту з поїздом по Європі, де робив перегляд скитальників з доручення Красної Католицької Конференції Добродійності на чолі п'яти інших делегатів. Він був на аудієнції в папі і дістав від нього доручення зайнятися долею скитальників по переїзді в Америку.

ПОВАЖНІ ПРОТИВЕНСТВА МІЖ ЗАПІДОЗРІНЕНИМИ НА ПЕРЕСЛУХАННІ КОНГРЕСОВОЇ КОМІСІЇ.

Вашингтон. — Алджер Гісс і Віткер Чемберс були предметом уваги на прилюдній переслуханні в комісії неамериканських застій палати репрезентатів в середу. Чемберс обвинувачував, Гісс боронився перед закидами, наче б він був членом шайки змовників, які збирали інформації з урядових бюро і передавали советським агентам. Гісс це колишній високий урядовець департаменту стейту, а тепер голова Фондації Карнегі для Міжнародного Миру, а Чемберс теж колишній урядовець, а тепер один з редакторів журналу Тайм-Магазін. Гісс заперечував давніше, наче б знав Чемберса, а тепер признає, що він знав його під іменем Джордж Крослі в 1935 р. Чемберс твердить, що він ніколи такого імені не вживав, лише був знайомий Гіссом під іменем Карл. Як такий він мешкав якийсь час з Гісом і вони разом працювали для комуністичної справи. Гісс, як каже Чемберс, дав навіть йому авто для комуністів. Гісс усьому заперечує, кажучи, що він не пам'ятає. Саме довкола цього дарованого авто обертався в середу переслухання обох свідків. Один одному закинув неправду, а Гісс навіть витягує проти Чемберса за-

НЬОЙОРСЬКІЙ ПОСАДНИК ВИДМОВЛЯЄ ПОВАЖЕННЯ З ЛІВИМИ ЕЛЕМЕНТАМИ

Нью-Йорк. — Посадник міста Вільям О'Двайер, зірвав цілковито з лівими елементами, які досі підтримували його в політиці, а навіть відмовився прийняти їх на розмову. Посадник вів за собою демократичної організації з Тамента Гол, теперішнього президента дільниці Мангеттен, щоб він рішуче зірвав з провідниками так званої Американської Парції Праці, яка в минулому йшла солідарно з демократами, а яку опанували комуністи. Так само зажадав посадник О'Двайер усунення з міської служби прихильників конгресмена Віта Марквантона, який усе йде по комуністичній лінії, а тепер підтримує кандидатуру Генрі Волеса. Понад те все посадник відмовився прийняти на розмову представника Ради Юній Вільшого Нью-Йорку, приналежних до Конгресу Індустріальних Організацій за те, що ця Рада є під диктандом комуністів.

ЗЛОВИЛИ ЛІТАКИ ДЛЯ ІЗРАЇЛЯ

Маямі, на Флориді. — Митні урядовці приловили чотири бомбовальники середньої величини, призначені для Держави Ізраїль в Палестині. Вони мали вилетіти до Палестини через Зетак у Чехословаччині. Літаки сконфісковано тому, що їх власники не мали дозволу на виліз закордон. Докищо власників не поставлено під арешт, бо власники не поподали свого правдивого імені, тільки фікційне, а це: Лінард Бурис з Каліфорнії.

НЕДУГА НИЩИТЬ МІСЬКІ ДЕРЕВА.

Нью-Йорк. — Експерти з ботанічного городу відкрили нову недугу, яка винищує тисячі дерев, які дають тінь і холод великим містам. Бациль недуги відкрито перед роком. Він такий небезпечний, що треба було спалити заражені дерева і так запобігти поширенню недуги на 60,000 дерев, які ростуть на вулицях та в дерев'яних шкільках.

НОВИЙ ВІТАМІН ПРОТИ АНЕМІЇ.

Нью-Йорк. — Група науковців в лабораторіях Американ Сіямід Компані відкрила новий вітамін, який розбудовує червоний тільця крові в людей, що хворі на анемію (недокровність). Вітамін витягнуто з мікроб, що розбудовують згадані тільця. Це перший раз вдалося видістати вітамін, який не знаходиться в звичайній печінці, яка єдина досі давала згадані вітаміни. Ще не стверджено, чи новий вітамін є тим самим вітаміном, що в печінці.

Не на смерть, але на життя вискочила Косенкіна з вікна

СОВЕТСЬКА УЧИТЕЛЬКА РОЗКРИВАЄ АМЕРИКАНСЬКИМ КОРЕСПОНДЕНТАМ ПРАВДИВУ ІСТОРІЮ СВОЄЇ ВТЕЧІ ВІД БОЛЬШЕВИКІВ

Нью-Йорк, 26 серпня. „Вона з України“ — були перші слова Люби Ковальської-Терпак, як вона вчора після полудня, скінчивши свою розповідь перекладачки між советською учителькою Оксаною Косенкіною та американськими кореспондентами в госпиталю Рузвельта в Нью-Йорку потелефонувала до редакції „Свободи“, щоб поділитися своїми враженнями і спостереженнями. Любу Терпак делегувала до цієї функції Колумбія Бруджестинг Компані, де вона працює секретаркою керівника спортивного відділу Волтера Барбера. Оксана Косенкіна, що ще перед кількома днями перебувала на листі критично хворих після її очайдушної втечі через вікно з третього поверху советського консульства в Нью-Йорку, сама виявила готовість оповісти представникам преси правдиву історію своєї втечі з-під советської юрисдикції, що перемінилося в міжнародну справу і вкінці стало причиною виними гострих дипломатичних нот між урядами Злучених Держав і Советського Союзу та вкінці закриття советських консульств в Нью-Йорку і Сан-Франциско та американських консульств в Владивостоці. Советський уряд намагався зробити з цієї справи „аферу“, закидаючи американським властям, що вони „кидали“ Косенкіну та двох інших советських учителів в Нью-Йорку, Самариних. Косенкіна тепер виявила, що вона задумувала втекти від большевиків, ще заки приїхала до Нью-Йорку. Свій план вона виконала безпосередньо перед тим, як її доручено вертатися назад до Советського Союзу. Але після першої втечі її силою схопив советський консул в Нью-Йорку, Ломакін, та опісля наспівав зі советським амбасадором у Вашингтоні, Пацюшкіним, терором вимусили від неї зізнання, мовляв вона була „скоплені“ американцями. За це обіцяли зробити її „героїнею“ в (Докінчення на стор. 4-ті)

Українці взяли участь у святкуванні 100-ліття Сиракюз

Сиракюз, 25 серпня. Дня 14-го серпня в цьому місті почалися святкування його 100-літнього ювілею. З цієї нагоди відбулася велика парада, в якій м.і. взяли участь 43 „флотів“, відповідною символікою удекорованих автомашин, а між ними теж один український, що належав до найкращих. На одному місці був справжній „Дяцько Сем“ в гурті одягнених в українські народні костюми дівчат. Там вивісив напис „Українці на волі“. На другому кінці була залізна клітка, в якій сиділа „мати“ з двома дітьми і там був напис: „За залізною завісою“. Через цілий „флот“ був великий напис „Українці“, так що його ніхто не міг переочити, або взяти за іншу національність. Всі написи були, очевидно, в англійській мові, як теж все було удекороване українськими національними жовтою і синьою красками. Перед і за „флотом“ йшли походом молоді хлопці і дівчата та діти в чудових українських одягах, всі члени місцевих українських товариств і організацій, включно з українськими ветеранами. Український похід звертав окрему увагу масово зібраних глядачів. З їх боку можна було почути оклики симпатії, як напр. „ми є з вами у вашій боротьбі проти комунізму“ і т. п. Дня 17-го серпня українці взяли участь теж у великому концерті, влаштованому з цієї нагоди. Місцева американська преса віддала українським виступам чи не найбільше уваги з усіх інших національних груп. Українська громада міста Сиракюз, зокрема місцева українська молодь вивязалася якнайкраще.

МАРШАЛ НЕ БЕРЕ ТРАПЧНО ЗАМКНЕННЯ КОНСУЛЯТІВ.

Вашингтон, 25 серпня. — Америка погодиться на замкнення консульства у Владивостоці — так заявив секретар стейту Джордж Маршал. Хоч це жалюгідна справа, однак не є поважна. Це тому, що американський консулат у Владивостоці й так був під нестерпною контролею Советів і не міг розвинути ширшої діяльності. Тому, що торговельні зв'язки між Злученими Державами й Советами дуже змаліли, консулат не має багато торговельних справ до наладнання. Таке саме можна сказати й про советські консульства в Злучених Державах. Коли вони будуть замкнені, остеться ще амбасада і советська торговельна агенція Амторг.

Оці справи обговорили з пресовими кореспондентами секретар Маршал, а між тим президент Труман підписав на своїм яхті Вільямсбург розпорядок, який касує консульські повні овласти для советського консула Якова Ломакіна і побирає його права оставати в Америці.

ЧЕПУРНИХ ВИХАВ НЕСПОДІВАНКО

Нью-Йорк, 25 серпня. — Зот І. Чупурних, советський віце-консул у Нью-Йорку, відхав несподівано сьогодні з приставим виліз викликом морабі, містоти 5,000 тон. З ним вихала його родина. Його несподіваний відліз викликав здивування, бо він мав вихати літаком у суботу 28. серпня.

Українці взяли участь у святкуванні 100-ліття Сиракюз

Сиракюз, 25 серпня. Дня 14-го серпня в цьому місті почалися святкування його 100-літнього ювілею. З цієї нагоди відбулася велика парада, в якій м.і. взяли участь 43 „флотів“, відповідною символікою удекорованих автомашин, а між ними теж один український, що належав до найкращих. На одному місці був справжній „Дяцько Сем“ в гурті одягнених в українські народні костюми дівчат. Там вивісив напис „Українці на волі“. На другому кінці була залізна клітка, в якій сиділа „мати“ з двома дітьми і там був напис: „За залізною завісою“. Через цілий „флот“ був великий напис „Українці“, так що його ніхто не міг переочити, або взяти за іншу національність. Всі написи були, очевидно, в англійській мові, як теж все було удекороване українськими національними жовтою і синьою красками. Перед і за „флотом“ йшли походом молоді хлопці і дівчата та діти в чудових українських одягах, всі члени місцевих українських товариств і організацій, включно з українськими ветеранами. Український похід звертав окрему увагу масово зібраних глядачів. З їх боку можна було почути оклики симпатії, як напр. „ми є з вами у вашій боротьбі проти комунізму“ і т. п. Дня 17-го серпня українці взяли участь теж у великому концерті, влаштованому з цієї нагоди. Місцева американська преса віддала українським виступам чи не найбільше уваги з усіх інших національних груп. Українська громада міста Сиракюз, зокрема місцева українська молодь вивязалася якнайкраще.

І.Р.О. ПЕРЕСЕЛИЛО В ПЕРШОМУ РОЦІ 256,000 СКИТАЛЬНИКІВ

Женева, 26 серпня. Підготовчий Комітет Міжнародної Організації для Збігців (ІРО) вчора повідомив, що в першому році існування цієї організації репатривано або переселено до інших країн загальну кількість 256,000 скитальників. В переселенні деяких, головню до Британії, ІРО не брало формально активної участі. З усіх переселених репатривано 51,436 скитальників, головню до Польщі і Югославії.

ПЕРЕД ЗАКРИТТЯМ АМЕРИКАНСЬКОГО КОНСУЛЯТУ У ВЛАДИВОСТОЦІ

Москва, 26 серпня. (АП) — Американський амбасадор в Москві, ген. Біндел Смит, відбув вчора наради зі своїми головними дорадниками в справі вимаганого Советами закриття одинокого американського консульства у Владивостоці. Ст в ердується, що домагання Советів, видвингнене у відплату за американське домагання відкрити советського консула в Нью-Йорку, Я. Ломакіна, за порушення ним його прав у відомій справі Косенкіни, було для американської амбасаді деякою несподіванкою: В консуляті у Владивостоці є тільки чотирьох урядників і сам консулат може бути в кожній хвилині закритий. Під цим оглядом вже видано відповідні доручення.

УПРАВА ПРОВІНЦІЇ ОО. ВАСИЛІЯН У ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ

Нью-Йорк. — (УКПС) — На днях о. Габі Кінах, ЧСВВ, Генеральний Вікарій оо. Василіян у Римі, проголосив декрет Св. Конгрегації для Східної Церкви, що в ньому ерегувала нову провінцію оо. Василіян у Злучених Державах Америки. Провінція віддана під покров Успенія Матері Божої. Тимчасовим настоятелем нової провінції назначено Впр. о. Николая Когуту, ЧСВВ, Генерального Конзулятора оо. Василіян у Римі. Впр. о. Н. Когут приїхав літаком з Риму до Нью-Йорку 6 серпня. До нового провінціального заряду американської провінції ввійшли: Впр. о. Созонт Дидик, ЧСВВ, Протоконзулятор, Пр. о. Епіфаній Пашак, ЧСВВ, другий Конзулятор і секретар, Пр. о. Полікарп Матвів, ЧСВВ, третій Конзулятор і Пр. о. Максим Марків, ЧСВВ, Прокуратор. Осідком Протоігуменату нової провінції назначено Нью-Йорк місто.

СОВЕТСЬКИЙ ВИСТУП ПРОТИ АМЕРИКИ НА КОНГРЕСІ ІНТЕЛЕКТУАЛІСТІВ.

Варшава, 26 серпня. — Вчора відкрито в новоприлученому до Польщі колишньому німецькому місті Бреславі „світовий конгрес“ інтелектуалістів, в якому бере участь біля 500 делегатів з 14 переважно опанованих Советами країн. На першій сесії советський представник Олександр Фадаєв вважав за відповідне накинутися не тільки на „американський імперіалізм“, але й на „реакційно-агресивні елементи“ американської культури. Фадаєв накидувався зокрема на американську пресу, яка по його думці „лише тріфлівим газом проти популярної демократії советських народів“. Американський представник заповів на сьогодні свою відповідь большевиків.

ЗАПОВІДАЮТЬ ПЕРЕРВУ В ДИПЛОМАТИЧНІЙ АКЦІЇ В МОСКВІ

ДОТІПЕРІШНІ РОЗМОВИ НЕ ДАЛИ ЖОДНОГО РЕЗУЛЬТАТУ;БОРТЬБА ЗА БЕРЛІН ПРОДОВЖУЄТЬСЯ.

Париж, 26 серпня. — В поінформованих місцевих дипломатичних колах вважають, що після останньої двогої розмови західних амбасадорів зі Сталіном в Москві, тепер вступити в цілій тій дипломатичній акції довша перерва. Не передбачується, щоб Совети були готові змінити в міжчасі свою політику і свою тактику в Німеччині, зокрема в Берліні і с причини підозрівати, що боротьба за Берлін більше зарадикалізується. Московські переговори досі не дали жодного конкретного результату, за винятком „відкритих дверей“ до дальших переговорів. На найблищу мету передбачується можливість чотирьох державних переговорів в справі валюти в Берліні. Вважається, що чотирьох-державна конференція на ділі вже відбувається, про що свідчить та маса телеграм між Москвою і трьома західними столицями. Західні амбасадори с тільки номінальними учасниками цих розмов, тоді як їх ніпрямні та цілі визначаються поодинокими урядами. Загально вважається, що навіть наладнання валютної справи в Берліні, що Совети подають за причину своєї блокаде, в нічому не розв'яже політичної кризи. В західних столицях стверджується на підставі цілого ряду фактів, що валюта є тільки одним зведеном в довгій ланці большевицьких заходів для впертя західних союзників з Берліна. На тему советсько-західної кризи вчора відбувся цілий ряд конференцій між відповідальними американськими політиками і дипломатами. Між іншим, американський амбасадор в Лондоні, Люїс Догтес, відбув літаком поїзду до Амстердаму в Голандії і там мав нараду з головним експертом закордонних справ Республіканської партії, Долесом.

СОБІТСЬКА ПІДРІВНА РОБОТА В БЕРЛІНІ.

Берлін, 26 серпня. — Рівночасно з переговорами для наладнання зв'язаної з Берліном советсько-західної політичної кризи, советські власті в самому Берліні ведуть на широку скало підривну роботу для здобуття повної контролю міста. Після відомих стрілів в німецьку товпу, терору й арештів, Совети при допомозі своєї п'ятої колонії сконцентрували тепер свою увагу на Миську Гаду, що досі постійно відмовляв Советам послуку.

РОЗГРОМ КОМУНІСТІВ В БУРМІ.

Рангун, Бурма, 26 серпня (АП). — Керована Московією комуністична п'ята колона перерахувалася теж в Бурмі, починаючи свою реbelieю за урядовою владою в країні. В урядовому повідомленні вчора сказано, що лояльні війська розбили большевиків і ті тепер в паціці втікають з усіх ділянок фронту.

ПЕРША СЕСІЯ ЗАХІДНО-НІМЕЦЬКОЇ АСАМБЛЕЇ

Франкфурт, Німеччина, 26 серпня. — Тут закінчується вже підготовку до врочистого відкриття першої сесії німецької Конституційної Асамблеї, що має початися 1-го вересня та яка започаткує західно-ні-

ТИТО ОБВИНУВАЄ РУМУНСЬКО В ПІДГОТОВЦІ РЕВОЛЮЦІЇ В ЮГОСЛАВІЇ.

Лондон, 26 серпня (АП). — Згідно з повідомленням югославської радіовиспівні, югославський міністр закордонних справ Сіміч вручив вчора румунському амбасадорові в Белграді ноту свого уряду з протестом проти румунської інтервенції у внутрішній справі Югославії та підготуку там революції проти виклятого Комінформом еретика Тіта. Нота видержана в дуже гострому тоні і вона звернена головно проти відомої румунської комуністки на пості міністра закордонних справ, Адриана Паркер. Тіто грозить зв'язання дипломатичних стосунків, якщо ця підбурююча проти нього акція румунських большевиків мала продовжуватися.

ОСТАТНІЙ ПІДГОТОВКА БОЛЬШЕВИКІВ ДО ПЕРЕБРАННЯ ЧЕСЬКОГО ОО-КОЛА.

Прага, 26 серпня. — Чеські большевики поробили вже останню підготовку до остаточної ліквідації відомої чеської патріотичної організації „Сокил“, зглядно до її повного опанування комуністами. Під цим оглядом відповідне домагання відвинули опановані комуністами професійні спілки і комуністичний уряд їх в цьому повністю піддержує. „Сокил“ був останньою чеською організацією, що ще до найновішого часу видержав на проти-комуністичних позиціях

ФРАНЦУЗЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ ВІДКОВИВ МІСЦЕВІ ВИБОРИ.

Париж, 26 серпня. — Французька Національна Асамблея ухвалила вчора більшістю 245 голосів проти 193 відложити заповіджені на жовтень вибори до місцевих самоуправаднів. Рішення Асамблеї с виразно звернене проти руку ген. де Голя, який твердить, що теперішній парламент вже не репрезентує більшості народу і домагається нових виборів.

ГРЕЦЬКА СВЯТЬОС ПЕРЕМОГУ НАД БІЛЬШОВИКАМИ.

Атени, 26 серпня. — Грецький наряд торжественно обходив перемогу своїх військ над большевицькими ворохобниками в районі Гіс Грамос. Архипіскупок Дамаскіос склав щиролюбно подяку грецькій армії за „кровні жертви“ в обороні батьківщини. Загальні втрати вбитими і раненими грецька армія подає на 3,751, або 10% всіх, що брали участь в бою. Втрати большевиків подається на 8,945, з того 3,128 вбитими.

миську державу. Дня 30-го серпня ще відбудуться кінцеві наради між премієрами західно-німецьких країн та між керівниками західних військових управлів.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$7.00	One year	\$7.00
На шість місяців	\$3.75	Six months	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
Foreign and Jersey City Rates:			
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На шість місяців	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):			
One year	\$2.50	One year	\$2.50
Six months	\$1.50	Six months	\$1.50

Classified Advertising Department, 597-7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

СОРОМНА ПРОГРА

Справа з совєтськими учителями, Косенкіною, Самаріною та його дружиною, що не захотіли вертати в Росію, вже так як би покинчена. Всі вони можуть залишитись в Злучених Державках так довго, як довго захочуть тут жити, пристосовуючись до діючих тут законів. Зате не покинчена ця справа, коли іде не так про дипломатичний розрахунок між урядами Злучених Держав і СССР, як про моральний удар у престиж Москви.

Департамент стейту одержав совєтську відповідь на свою ноту з минулого тижня в справі совєтських учителів. Кремль виправдує поведінку совєтського генерального консула Ломакіна в Нью Йорку, як теж совєтського посла Панюшкіна в Вашингтоні, підкреслюючи, що вони діяли в інтересі СССР та згідно з міжнародними приписами, обороняючи совєтських громадян перед „злочинними намаганнями позбавити їх свободи та громадянських прав“.

Як бачимо, Совєти остали далі „при своїм“, зате практично справа виглядає дещо інакше, бо мусять виконати те, чого зажадав Вашингтон, а цей поставив вимогу, щоб Москва забрала собі негайно свого генерального консула з Нью Йорку. Як знаємо, такі речі бувають в міжнародних зв'язках надзвичайно рідкістю. Злучені Держави мабуть ще ніколи не мали до діла з цього роду випадком, та ще таким, що набрав розголосу по цілому світі. Коли вже таке станеться, то звичайно загал про це мало що або й нічого не знає, бо обидві сторони стараються поладати це секретно, дипломатично, особливо, коли іде про великі потуги. Та в цьому випадку стає дуже проти себе не тільки дії потуги, Злучені Держави і СССР, але свобода і неволя, демократія і тоталітаризм, народна влада і диктатура. Дотого Москва повила себе в цьому інциденті в такий спосіб, що дехто писав, що Молотов хіба зійшов з глузду, коли не бачить, яку велику шкоду завдає цей випадок престижові Совєтів у світі. Це ж приписується американській владі в справі совєтських учителів, що не хотіли вертати до Росії, „злочинство“ за те, що вона дала їм захист, певно значаючи, що тих учителів ждала б у Совєтах за їхній поступок кара смерті, чи страшна невольничча праця в концетраційних таборах на Сибірі. Вільям Філіпп Сімс, роздумував навіть, яку то кару дістануть Панюшкіна та Ломакіна за своє нерозумне поступовання, як вернути „на родину“, хоч припускав, що можуть дістати і „нагороду“, бо ніхто не може передбачити, за що Кремль похвалить, а за що покарає.

Щоб далі не сталось, нічого не врятує Совєтів від великої моральної поразки, яку вони вже понесли, коли мусіли виконати це, що їм наказав Вашингтон. Це, що вони звивають водночас совєтські консуляти в Нью Йорку і Сан Франсиско та домагалися замкнення американського консуляту в Владивостоці, совєтського престижу ні в чому не врятує. Прецінь Кремль міг надіятись, що одного дня може прийти нота з Вашингтону, яка буде домагатися замкнення тих совєтських консулятів. Нині стало вже загально відомим, що совєтські консуляти є осередками бандитизму, справжнього схоплювання енкаведистами не тільки совєтських, але й інших громадян. Отже сляк чи так, але Москва тим разом таки соромно програла.

Апостоли української правди

Спостерігаючи розвиток і справді всіми гнані і всего розміни світової публічної opinio у відношенні до української справи та українського народу, не можна з радістю і вдівіллям не відмітити, що чиста олива української правди щораз більше і успішніше випливає на поверхню моря брудної і каламутної ворожої брехні. Скільки то вже не плюгавлено українського імені, яких тільки брехнів ще не видумувано проти українського народу його ворогами, але проходить відносно короткий час і ці брехні поступово підпадають від колеса української правди, що тепер вже з кожним днем набирає більшого розгону. Прикладів цієї брехні не потрібно і наводити; вона всім нам відома та охоплює справді всі галузі і всі прозви українського життя. Згадайте тільки часи останньої війни.

Це цілком природно, що сьогодні ті, проти яких в першу чергу й була звернена ворожа брехня, сьогодні є найбільшими апостолами української правди. Це українська політична еміграція. Вона бо, вихопившись на переїзті то з-під німецького то з-під польського ножа, зрозуміла добре своє завдання і понесла в широкий світ ту непорушну українську правду, за яку вже мільйони найкращих синів України зложили своє життя: за свободу, за право жити своїм життям на своїй землі і ним порядкуватися.

Масовість української політичної еміграції після другої світової війни, посилена ворожою пропагандою проти українців та просовєтська психоза, що була залишилася в деяких демократичних країнах ще з воєнних часів, зрозуміла в обставинах еміграції початкова непорядкованість та розгартіан на внутрішньому секторі українського життя і деякі безвідповідальні виступи одиниць перед чужинцями, як і не завжди коректна поведінка в поодиноких випадках, все це було створило непроглядне, здавалося мряковина, через яке не легко було пробитись й українській правді. Але пройшов відносно дуже короткий час і ми є наочними свідками, як все не тільки прояснюється і впорядковується, але й знаходить належну оцінку в світі.

Традиційне вже українське партійне розбиття перетворюється в українську єдність, останнім висловом якої є Українська Національна Рада. А погорда до українського імені, що її намагалась витворити ворожа пропаганда своїми брехнями, заступається поступово і вперто пошаною та пошанним до нього. Зненавиджені безпосередньо після війни українські політичні емігранти,

Богдан Войнарович.

Українська Національна Рада і Державний Центр

(Голос з Європи).

Покликання до життя Української Національної Ради зустрілося на загал з дуже прихильним відгуком серед українського еміграційного громадянства в Європі. Те саме можна ствердити і про наших братів — американських українців. Однак, власне серед цих останніх, чуються і критичні зауваження та деякі сумніви.

Найголовнішим зауваженням є безумовно піднесення питання, чи доцільно було Українську Національну Раду пов'язувати з Державним Центром Української Народньої Республіки? І то з двох причин: 1. Це мало б унеможливити американським українцям, як льоальним громадянам американських держав, злучитися в одне тіло, напр. в Світовий Союз Українців, з українським державним органом на чужині; 2. Це ніби утруднює здійснення повного об'єднання всіх безвиняту політичних українських груп. Таким чином, чи не ліпше, мовляв, було б творити Національну Раду, як політичне об'єднання українців в Європі, а не як політично-парламентарне представництво в рамках української державної організації.

Отже, ми добре розуміємо становище, в якому знаходяться американські українці. Тому немає ані змоги, ані потреби жадати від них якогось організаційного поєднання з українським Державним Центром. Але з другого боку ми не бачимо причин, які унемож-

будькій іншій лекції... "В дальшому ця газета не щадить найкращих слів похвали для української культури та її апостолів. Подібні голоси сьогодні вже не є рідкістю в усіх газетах вільних країн, де тільки зупинився український скитальник.

Закінчуючи ці короткі міркування не можна теж не згадати, що цю велику культурну місію в промошуванні шляху для української правди виконується теж в цій вільній країні. З окремою радістю і признанням треба відмітити, що за це велике діло береться тепер з великою наполегливістю повна енергія й ініціатива наша американська, українська молодь, як це доказують імпрези цієї молоді в Нью Йорку та інших містах і як тепер це започається у зв'язку з 11-ю річницею конвенції цієї молоді в Акрон, Огайо. Це дає теж запоруку, що українська правда, маючи таких своїх апостолів в усіх вільних країнах, на останні такі переможе.

Покликання до життя Української Національної Ради зустрілося на загал з дуже прихильним відгуком серед українського еміграційного громадянства в Європі. Те саме можна ствердити і про наших братів — американських українців. Однак, власне серед цих останніх, чуються і критичні зауваження та деякі сумніви.

Найголовнішим зауваженням є безумовно піднесення питання, чи доцільно було Українську Національну Раду пов'язувати з Державним Центром Української Народньої Республіки? І то з двох причин: 1. Це мало б унеможливити американським українцям, як льоальним громадянам американських держав, злучитися в одне тіло, напр. в Світовий Союз Українців, з українським державним органом на чужині; 2. Це ніби утруднює здійснення повного об'єднання всіх безвиняту політичних українських груп. Таким чином, чи не ліпше, мовляв, було б творити Національну Раду, як політичне об'єднання українців в Європі, а не як політично-парламентарне представництво в рамках української державної організації.

Отже, ми добре розуміємо становище, в якому знаходяться американські українці. Тому немає ані змоги, ані потреби жадати від них якогось організаційного поєднання з українським Державним Центром. Але з другого боку ми не бачимо причин, які унемож-

будькій іншій лекції... "В дальшому ця газета не щадить найкращих слів похвали для української культури та її апостолів. Подібні голоси сьогодні вже не є рідкістю в усіх газетах вільних країн, де тільки зупинився український скитальник.

спротив українського народу під ворожою окупацією і праця українського Уряду закордоном — все це не давало спокою Москві і примушувало її іти на компроміси в політиці супроти України. Коли Москва створила УСРР, коли свого часу стосувала т. зв. українізаційний курс, коли врешті, тепер не тільки не каує фіктивної УСРР, а навпаки вводить її до Об'єднаних Держав і запевняє, що радянська Україна — це самостійна держава, то це треба завдячувати в першій мірі рішучій поставі українців в Краю та існуванню закордоном легального українського Уряду, що мов Дамоклів меч висів над окупантами.

Коли сьогодні Україна є членом Об'єднаних Держав, то з цього факту треба тішитися. Однак ми мусимо довести світові, що Україну в ОД репрезентують не справжні виразники волі українського народу, а узурпатори, настановлені чужоземною силою. Для цього ми мусимо протиставити узурпаторському урядові т. зв. УСРР законний український Уряд, що посідає повноважності від вільно вибраних українських парламентів. Цієї ролі не може виконати навіть найбільш авторитетне політичне об'єднання українців, створене на чужині. Її може виконати тільки Державний Центр, що походить з Києва.

Розуміється, представленням української справи в площину, такби мовити, гуманітарну, в площину полегшення пануючого в Україні режиму або здобуття прав для українців, як одної з національних меншостей в СССР, — ми можемо легше і швидше здобути б собі зрозуміння і підтримку зовнішнього світу. Тим більше, що справа відновлення незалежної української держави не є ще дуже популярною серед чужинців. Не даремно так прислухається дехто до плянів російської еміграції, яка хоче тільки змінити режим в СССР, з затриманням однак єдності російської імперії.

Але, чи маємо ми йти по лінії найменшого спротиву? Чи не повинні ми, навпаки, підкреслювати, що ми — не опозиція лише проти режиму і не національна меншість, а нація, яка бореться за свою державну незалежність? Чи не повинні ми доводити, сирізь і всім, що самою лише зміною режиму в СССР — без розподілу цієї колосальної імперії на її складові частини по принципу національному — не зникне постійна загроза для світу агресивного російського імперіалізму? І чи для цього не повинні ми виразно і яскраво формулювати перед світом мету нашої національної боротьби?

(Докінчення на стор. 3-ій)

ІВАН КРАВЧЕНКО.

Авторські права застережені.

ЧОРНИЙ ВОРОН

(ПРАВДА ПРО СССР)

Всім мученикам і незчисленим жертвам комунізму — присвячую.

Автор.

25)

Що в совєтській дійсності означають ці модерні слова: „Реквізіція“ і „конфіскація“? Обое вони визначають собою незаконний „урядом“ грабунок серед білого дня, але кожне зокрема має різні наслідки для пограбованої людини.

„Реквізіція“, це означає, що у людини пограбували або частину його маєтку, або обдерли людину з голови до ніг, тобто все, але саму людину залишили в живих, зробили з неї не пролетаря, але старця, котрий живе милостиною Христа ради.

„Конфіскація“, це здебіль-

шого означає, що людину фізично знищено, тобто розстріляно, або в кращому випадку засуджено, від 5 до 25 років ув'язнення, в совєтських Бухенвальдах, Дахау, Аушвіцах, котрих тисячі, в різних кінцях „необ'ятної родини“.

Де більш „людяності“ у катів, в цих трьох випадках? Можливо, що дехто скаже, що в „реквізіції“ найбільш людяності?

А коли „реквізіція“ означає поступову голодну смерть всієї родинно? Отже, важко удосягнутися, де у катів найбільш людяності, чи в розстрілах з попереднім мордуванням, чи

в засуді на 5-10-25 років, теж з попереднім мордуванням, чи в „реквізіції“, і в усіх трьох випадках, без жодної провини з боку засудженого.

Розстріли — це означає, що людина вже більш не існує, вже більш не відчуває на собі ні катувань, ні „всевидючого ока“ „мудрого“ Сталіна. Не відчуває розстріляна комуністична людина голоду, злиднів, мордувань, а навкі заснула, правильніше її навкі заснули кати.

А той, кого мордували, катували і засудили, в середньому на 10 років концетраку, теж не буде існувати, але поки його „ведуть“ до тої долини, де нема ні журби, ні зітхань, то з нього вип'ють всі сили, всю кров, всі слози.

Коли запитати у обертатів з СССР, в чому у них найбільш людяності, чи в негайній страті людини, чи в поступовій? — то на це запитання не буде спроможний дати відповідь сам головний кат — Сталін.

Але про „Золотуху“: На цю хворобу захворіли в першу чергу кремлівські авантюристи.

Правда, їхня хвороба на „золотуху“ бума діаметрально протилежна тій „золотухі“, яка „хворіла“ обивателі. Кремлівська згряга негайно захоплюючи владу відчула гостру потребу в золоті і чужинській валюті для зовнішньої політики за кордоном. Конфіскації та реквізіції давали все, тільки не золото.

Золото, яке конфісковувалось, все розпихало по кишнях конфіскацій і реквізіторів. А золото донче потрібне на те, щоб провадити живу пропаганду за кордоном, підкупити декого з закордонних держатних мужів, платити стало, щомісяця, пенсію закордонним комуністичним лідерам, наймати рижних підбурювачів до страйків, заколотів та повстань, утримувати за кордоном своїх офіціальних представників в таких

люксових умовах, щоб кожний розумний і дурень з чужинців був переконаний, що СССР — це перша в світі держава, утримувати шпигунів офіціальних і таємних. Але оскільки — пропаганда, пропаганда і ще раз пропаганда. А деж взяти на це тонни золота? Копальні? — зруйновані; банки? — пограбовані; Монастирі і церкви? — в першу чергу розграбовані.

Залишились... Обивателі і чужинці.

Отже в цій ділянці, — здобутку золота, проявлена теж не абияка „геніальність“: Для чужинських моряків, пароплавів тих держав, які визнають, що торгувати можна навіть і з льододами, був заснований Торгсін (від російської назви; Торговля с іностранными).

Торгсін мав два завдання; перше, — викачувати з чужинців валюту; по-друге — затуманувати чужинцям очі, тим, що в СССР є всього, що

душа побажає. Ціни на все були демпінгові.

Все повинно було перед чужинцем свідчити про те „щасливе та заможне життя“, яке збудував комунізм на 1/6 частини земної кулі і щоб той чужинець, захоплений таким нечуванним багатством „країни квітучого соціалізму“, повернувшись додому, зміг, того не бажаючи, стати пропагандистом на користь комунізму.

Друга організація „Інтуріст“ (теж російське слово Торговля з іностранными туристами), теж ставила своїм першим завданням викачку з чужинців валюти, а по-друге — пропаганду „щасливого життя“ в СССР.

В цій організації всі дрібниці були передбачені і усунені. Той комфорт, та люксові розкоші в готелях і ресторанах „Інтуріста“, повинна була відповідати вимогам самого вередливого чужинця. І він — той комфорт дійсно був бездоганим (на першій по-

гляд), але якою ціною? Те майно, той комфорт, в готелях і ресторанах „Інтуріста“ не був юридичною або фактичною власністю інтуріста, бо все те було реквізоване, або конфісковане в обивателів, які були розстріляні „ім'ям революції“, або загинули в концетраках.

Всі службовці Торгсіна, а особливо Інтуріста, ходили на роботу і повертались з роботи в своїх звичайних совєтських шматтях, а підчас праці вбирались в елегантське вбрання, яке було власністю цих організацій. Ніщо не повинно було навіть натякувати на злидні в СССР.

Чи догадувався хтонебудь з тих чужинців, які побували в СССР і користували з послуг Інтуріста або „Торгсіна“, про те, що 99.00 відсотків всіх службовців цих організацій це були добре вишколені агенти і агентки Нека — НКВД?

(Дальше буде).

Е. Більський.

ПРОБЛЕМА ЗАКЕРЗОННЯ

Наслідком угоди „трех аєликх“ в Ялті, українські землі, положені на захід від Бугу і Сяну — т. зв. тепер „Закерзоння“, відійшли до Польщі. Українська і чужинецька світова преса повідомили про дальшу долю цих земель під Польщею: поголовне вивезення українського населення цих земель частинно на схід, „на родину“, а пізніше на захід, в окуповані Польщею бувші німецькі землі („земле оданскане“), що доповнило чашу терпіння українського народу на Холмщині, Підляшші і Лемківщині. В згаданому підсумку мартирології українського народу ці землі випали своєю чашу терпіння до двох: жодна інша українська земля не перейшла стільки терпіння і не зазнала такої тортального знищення в часі останньої війни, як Закерзоння.

Доля цих земель не знайшла надто сильного відгуку серед українського громадянства. Нічого дивного: наслідком переживання останніх десятиліть є притулена чуттєвість серед нашого загалу, що, впрямі, можна би вважати явищем до певної міри позитивним. Ходить однак про те, щоб брак сентименту не вбив ідейності в нашому думанні і не зродив „матеріалістичного світосприймання“, так модного тепер „на одній шостій“ земної кулі, що може уже межувати з заником національної совісті.

Сьогодні наша еміграція захорувала уже свідомо чи несвідомо на еміграційний комплекс мислення і, сказали би ми, виявляє тенденцію „смажитися у власному сосі“. Наша преса живо коментує цільний ряд внутрішніх, часами, адалавалося б, дивовижних проблем й менше звертає увагу на питання, що впливають з нашого міжнародного положення. Питання наших граничних земель трактується здебільшого як „доконаний факт“, над яким не варто зупинятися. Деякі кола наших політиків виразно кажуть про ці землі як про фант, яким треба було заплатити за „вничення наших західних земель від польського елемента“. Інші знову ж, більш помірковані і чесні політики щиро співчують з долею, що спіткала Закерзоння, однак кажуть, що „трудно, якщо великі держави постановили...“ або ж — „немає ради, треба погодитися з тим що в майбутньому...“ і т. д.; ще інші, кажуть, що для витворення „атмосфери“ в теперішній т. зв. „українсько-польській дискусії“ не варто згадувати про цю немишу спірну справу, та що для спільного майбутнього обох народів варто погодитися зі станом, який заіснував на українсько-польському пограниччю.

В багатьох голосах нашої преси, що обговорюють проблему українсько-польських взаємин, відчувається певний примітивізм мислення деяких наших політиків. Це є так, як пишав наш сучасний письменник і журналіст Улас Самчук — що „українство аж до цього часу має в своїм характері

багато школярського. Нагадуємо часто студентів, що для них кожна формула — ціле відкриття“. Саме до такої „нововідкритої формули Пітагора“ належить часто повторюване твердження наших політиків і журналістів, що сучасний стан розмежування українсько-польських земель встановлено не нами, від нас воно в ніякій мірі не залежить і не може бути нами сьогодні змінене. Таким самим видавцями відкритих дверей є ствердження факту, що, навіть при зміні дійсності на нашій Батьківщині, проблема Закерзоння ледви чи прийде на першу точку порядку денного і що ця проблема навіть і тоді напевно не буде такої ваги, щоби задля неї відкладати або занедбувати найважливіше — рятівання загроженої сьогодні, а ще певно і завтра, в своєму існуванні, народньої субстанції. Проте ні на хвилину не вільно забувати, що українське населення Холмщини, Підляшші і Лемківщини є такою самою складовою частиною нації, як, скажімо, для прикладу, українська еміграція поза залізною заслоною, що в разі цієї змінної дійсності на Батьківщині долею цього населення треба буде заопікуватися в такій самій мірі, як і долею нашої еміграції, бо ж це населення Закерзоння є сьогодні такими самими „Д. П.“ — переселеними примусово особами, в розсіянні сущими, як і ми. І вже цілком названим політикуванням мусимо вважати спроби декого з наших сучасних журналістів і політиків на еміграції „зговоритися“ сьогодні з польською стороною ціною „зречення“

нашій Батьківщині, проблема Закерзоння ледви чи прийде на першу точку порядку денного і що ця проблема навіть і тоді напевно не буде такої ваги, щоби задля неї відкладати або занедбувати найважливіше — рятівання загроженої сьогодні, а ще певно і завтра, в своєму існуванні, народньої субстанції. Проте ні на хвилину не вільно забувати, що українське населення Холмщини, Підляшші і Лемківщини є такою самою складовою частиною нації, як, скажімо, для прикладу, українська еміграція поза залізною заслоною, що в разі цієї змінної дійсності на Батьківщині долею цього населення треба буде заопікуватися в такій самій мірі, як і долею нашої еміграції, бо ж це населення Закерзоння є сьогодні такими самими „Д. П.“ — переселеними примусово особами, в розсіянні сущими, як і ми. І вже цілком названим політикуванням мусимо вважати спроби декого з наших сучасних журналістів і політиків на еміграції „зговоритися“ сьогодні з польською стороною ціною „зречення“

Все це є причиною, чому польська сторона, мовчки переходячи до порядку денного над справою Закерзоння, висуває на кін справу Східної Галічини — тепер з тактичних моментів названу поляками „проблемою Львова“. Поляки цілковито свідомі того факту, що в світі ніщо не перебуває в абсолютному спокої, так само і кордони, етнографічні чи державні, і, як що східні кордони сучасної Польщі не будуть посуватися в рівномірному русі далі на схід (якщо польська сторона залишить або занедбає свій історичний тиск), то вони посуватимуться на захід. З цього закону фізичної рівноваги випливає, наприклад, політика поляків сьогодні на заході. Сьогоднішня політика Варшавського уряду в справі „новоздобутих земель“ на заході — це є єдиний момент, в якому сходяться постулати Варшавського уряду з бажаннями усїєї польської еміграції. Це є „тиск на захід“, щоби зрівноважити німецький „дранг нах остен“ і тим самим втримати сьогоднішній стан посідання на заході. І як же наївно виглядають ті наші політики, що думають відкупитися від цього природного закону концесіями супроти польської еміграції у виді зречення Закерзоння чи приступлення українців до польської політичної концепції „Мажмор'я“ (Кінець буде).

Отже, власне надаючи нашім визвольним змаганням державницький характер, себто зберігаючи на чолі їх Державний Центр Української Народної Республіки, ми зазначаємо виразно, хто ми і чого бажаємо; підкреслюємо, що ми не опозиція і не бунтарі, але виразники волі українського народу, який вимагає відновлення зруйнованої силою незалежної держави своєї

Українська Національна Рада і Державний Центр

(Докінчення зі стор. 2-гої).

дається схопити чисельно в кількох кілометрах на один рік. Польська сторона цілковито свідомо того, що цей фактичний стан досягнуто лиш довготривалою і виснажливою боротьбою, що коштувала обі сторони, спеціально ж українців гекатомби жертв. Ця боротьба провадилася методами, що в багатьох випадках далеко відбігали від понять міжнародної моралі, етики, а то й впрямі підкопували підстави християнського світосприймання. Цього останнього факту, ми думаємо, є свідомо і польська сторона, що саме тому хотіла би врешті внести якийсь порядок на цей відтинок „фронту“.

Все це є причиною, чому польська сторона, мовчки переходячи до порядку денного над справою Закерзоння, висуває на кін справу Східної Галічини — тепер з тактичних моментів названу поляками „проблемою Львова“. Поляки цілковито свідомі того факту, що в світі ніщо не перебуває в абсолютному спокої, так само і кордони, етнографічні чи державні, і, як що східні кордони сучасної Польщі не будуть посуватися в рівномірному русі далі на схід (якщо польська сторона залишить або занедбає свій історичний тиск), то вони посуватимуться на захід. З цього закону фізичної рівноваги випливає, наприклад, політика поляків сьогодні на заході. Сьогоднішня політика Варшавського уряду в справі „новоздобутих земель“ на заході — це є єдиний момент, в якому сходяться постулати Варшавського уряду з бажаннями усїєї польської еміграції. Це є „тиск на захід“, щоби зрівноважити німецький „дранг нах остен“ і тим самим втримати сьогоднішній стан посідання на заході. І як же наївно виглядають ті наші політики, що думають відкупитися від цього природного закону концесіями супроти польської еміграції у виді зречення Закерзоння чи приступлення українців до польської політичної концепції „Мажмор'я“ (Кінець буде).

Не треба також забувати, що український народ під волею окупацією живе і думає державницькими категоріями. Він пережив героїчну добу творення й оборони української національної держави 1917-21 років, а також добу накинута йому чужих державних форм, які він проте намагався виповнити своїм українським змістом. Тому він бореться тепер не за розширення „автономії“, не за пільги чи полегшення, а за відновлення своєї держави і цілковите відокремлення від Москви. І тому для всього українського народу, а зокрема для Української Повстанської Армії, велике значіння має той факт, що їх героїські змагання, в усіх ділянках національного життя і в усіх можливих формах, презентують перед світом не тільки політично-громадські об'єднання, але й державний Уряд України, як втілення, символ і яскраве відзеркалення їх справжніх прагнень. Не є, на наш погляд, об'єднані і деякі сумніви відносно того, чи власне Державний Центр УНР мав би грати роль державного представництва України, а не УГВР, Гетьманська організація або якась інша формація.

Не місце тут говорити на ту тему, яке значіння мали для українського народу період Української Народної Республіки в 1917-18 та 1919-21 роках і період гетьманату в 1918 році. Також немає чого говорити про те, якою — (республікою чи монархічно-династичним гетьманатом) — має бути Україна в майбутньому. Це право наших гетьманців-монархістів пропагувати ідею спадкового гетьманату та виставляти свого кандидата на гетьмана-монарха. Міродайним сьогодні є лише той факт, що

і привернення погвалтованих прав своїх, що є згідне з Атлантийською Хартією та обов'язуєчими нормами міжнародного права.

Не треба також забувати, що український народ під волею окупацією живе і думає державницькими категоріями. Він пережив героїчну добу творення й оборони української національної держави 1917-21 років, а також добу накинута йому чужих державних форм, які він проте намагався виповнити своїм українським змістом. Тому він бореться тепер не за розширення „автономії“, не за пільги чи полегшення, а за відновлення своєї держави і цілковите відокремлення від Москви. І тому для всього українського народу, а зокрема для Української Повстанської Армії, велике значіння має той факт, що їх героїські змагання, в усіх ділянках національного життя і в усіх можливих формах, презентують перед світом не тільки політично-громадські об'єднання, але й державний Уряд України, як втілення, символ і яскраве відзеркалення їх справжніх прагнень. Не є, на наш погляд, об'єднані і деякі сумніви відносно того, чи власне Державний Центр УНР мав би грати роль державного представництва України, а не УГВР, Гетьманська організація або якась інша формація.

Багато, дуже багато ми переживали щастя від ріжних народів, які зрозуміли і цільми душою й серцем виявляли своє захоплення нашою ча-

Українська Народна Республіка це є остання легальна форма української державності, що існувала на українських землях і була визнана багатьма чужоземними державами. Уряд УНР разом з українським військом, не скапітулювавши перед ворогом, відійшов на чужину, де не припинив боротьби і репрезентування державних інтересів українського народу перед світом. Отже, тільки Державний Центр УНР затримав той легальний титул, який можна з успіхом протиставити узаурпаторській владі, що її репрезентує п. Мануїльський.

Перед нами тяжкі і відповідальні завдання. Для виконання їх мусимо насамперед ясно, виразно і недовозначно окреслити наші цілі. Цим і керувалися творці Національної Ради, коли своє оформлення пов'язали з традиціями й визвольною боротьбою останньої легальної української державності — Української Народної Республіки.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЗАВВАГА ДО ДОПИСУ П. О. ЗЕПКО З АКРОН, ОГАЙО.

З премністю прочитав допис п. Олексія Зепка в ч. 192 „Свободи“ під заголовком „Перед Конвенцією Української Молоді“.

З м. Акрон у мене зв'язані найкращі спомини про перебування й концерт Українського Національного Хору під проводом еликого Олександра Кош.

Взяти в мої немічні нальці перо примусив один вислів в допису п. Зепка, а саме: „Вона (населення м. Акрон) перший раз матиме можливість побачити та подивляти досягнення української культури в цілій її величі“.

Не зміг я змовчати на таке твердження.

Кошицеви „Снеєві парубки моторні“ й такі ж дівчата облітали майже всю Європу, а Америку від північного кругу до південного. Я був тим щасливцем, що належав до цієї „зграї“. Виспівували ми славу України та повідомляли світ про її існування, про її культуру. Ми „покоряли під нози свої“ й таких, що вперше чули слово „Україна“. Хоч би й такий вислів одного голяндського рецензента в газеті: „Я вперше почув слово „Україна“, але воно для мене було порожнім звуком, — та тепер я їду на всі перехрестя, вулицю і буду битись за незалежність України“.

Багато, дуже багато ми переживали щастя від ріжних народів, які зрозуміли і цільми душою й серцем виявляли своє захоплення нашою ча-

ривною пісню, як олицетворенням української культури, і як народом, котрий міг витворити таку культуру.

Деякі — та майже всі — своїм захопленням та реактуванням на наш спів міста, особливо залишаються в пам'яті. От, одним з таких міст і було якраз м. Акрон.

Наш концерт тут був може один з найбільш задовольняючий нас, звиклих до тремфів. Поверх сім тисяч слухачів, вбільшості студентів. Ну, а ця категорія людства, як звісно, найбільш ентузіастична. Під час концерту нам здавалося, що ми не в Америці, а десь в промайнувших в недалекому минулому, Англії, Франції, Бельгії, Іспанії та інших країнах Європи.

Не буду тут описувати всього того, що ми, як репрезентанти українського народу, зазнали й пережили на цім концерті, та дали змогу особливо студентам, будучим вченими, та їхнім професорам пізнати той нарід, якого дітьми ми є. Я гадаю, що досить буде привести вислів одного професора, який прийшов (іх багато прийшло б до нас). Він настільки був захоплений, що забувив дар річі і тільки зміг сказати:

„Подумайте тільки — наше містечко має всього сім тисяч населення крім студентів (це в 1922 р. 26 жовтня), а на концерті було поверх цієї суми... а ентузіазм ви самі ба-

ТРИЄСТСЬКІ КОМУНІСТИ З МОСКВОЮ ПРОТИ ТІТА

Триєст, 25 серпня Вчора тут закінчився надзвичайний конгрес триєстської комуністичної партії. На закінченні вибрано власний центральний комітет з 30 осіб та ухвалено резолюцію, в якій підтримується Москва в Кюмінформ в боротьбі проти Тіта.

90,000 ТУРИСТІВ В АНГЛІЇ В ЛИПНІ.

Лондон, 26. серпня. — Проголошена тут вчора статистика виявляє, що місяць липень цього року був рекордним місяцем щодо туристики в цій країні. В липні відвідало Британію 90,000 туристів, або 40% більше ніж в тому самому часі минулого року.

чили, як оцінку вашого містечтва“.

Отже те, про що написав п. Зепко не буде „перший раз“ в Акрон, бо той „перший раз“ переходив Кошиць і ми з ним.

о. П. Корсуновський

Від редакції: Для порядку стверджуємо, що у відповідному місці в оригіналі допису п. Зепка, яке й є причиною цього „голосу читача“, пропущено в друкарському наборі додаток, що це буде українська культурна імпреза перший раз задемонстрована в цьому місті американсько-українською молоддю. Тим не менше завважи о. Корсуновського є слушні.

ПОШИРЯЙТЕ „СВОБОДУ“.

УВАГА! ТРЕНТОН І ОКОЛИЦЯ!
УКРАЇНСКА ПРАВ. ГРОМАДА В ТРЕНТОН, Н. ДЖ.
ПОСВЯЧУЄ ЗЕМЛЮ
 ПІД БУДОВУ НОВОЇ ЦЕРКВИ
В НЕДІЛЮ, 29. СЕРПНЯ (AUGUST 29, 1948)
 НА РОЗІ LIBERTY AND ADELINE STREET
 Товариства довершить Вищопреспавшений Владика ІВАН ТЕОДОРОВИЧ при співучасті доколичних священників.
 ПРОГРАМА ТОРЖЕСТВА:
 В годині 11 рано на площі де має бути нова церква, Архирейська Служба Божя; 12:40 посвячення площі; 1. годиня Спільної Обіди; Пляска облу родиня Зелезицьких з Провідцем, Р. Ал., устроїть Концерт. Від години 3:30 полоудній забавя при добрій музиці.
 На це торжество запрошуємо всі сусідні громади і місцевих українців. Гостям будемо дуже раді. — Комітет Свѣта.

УВАГА! ПАСЕJK І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

ЗЛУЧЕНІ УКРАЇНСЬКІ АМЕРИКАНСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ СТЕЙТУ НЮ ДЖЕРЗІ

— влаштуовуть —

ПЕРЕДМАНІФЕСТАЦІЙНЕ ВІЧЕ

в неділю, дня 29 серпня 1948

в Ukrainian Parish Hall
 212 President Street, Passaic, N. J.

Початок в годині 4:30 полоудни. — Вступ вільний.

Шановні Громадяне І Громадянки!

Комітет Маніфестації, що відбудеться 10-го жовтня в Моск Театрі запрошує усі Організації, Товариства, Клуби, українські парохії та усе громадянство за виїмком червоного покрою на це ВІЧЕ.

Справи злучені з цєю Маніфестацією є так важкі, що усі громадяне обовязково повинні прибути. Вірно, що Громадянство Пасейку і околиці розуміє справу та відчуває долю Українського Народу і з тою вірою та переконанням приїде масово на це Віче.

Маніфестаційний Комітет.

УВАГА! РАЧЕСТЕР, Н. Я., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

БРАТСТВО СВ. ЙОСАФАТА, ВІД. 217 У. Н. СОЮЗУ

Отсим просить усі відділи У. Н. Союзу, Провідня, У. Р. Союзу й інші організації та Клуби, щоби були та ласкаві й стримались від влаштуовань своїх Імпрез на

СУБОТУ, 27. ЛИСТОПАДУ 1948

бо Братство св. Йосафата буде обходити стій

40-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ ЗАЛОЖЕННЯ

Це прилюдне прохання оголошуємо тому, щоб опісля ніхто не вибачався тим що ніякого повідомлення не було. — Задалегід дякуємо всім за прийняття нашого повідомлення до відома. — За уряд:

П. Паснак, Т. Шургот, А. Іванів.

УВАГА! НЮАРК, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

ТОВАРИСТВО ІМ. МИХАЙЛА ГРУШЕВСЬКОГО
 Відділ 219 Укр. Нар. Союзу

улаштуовує

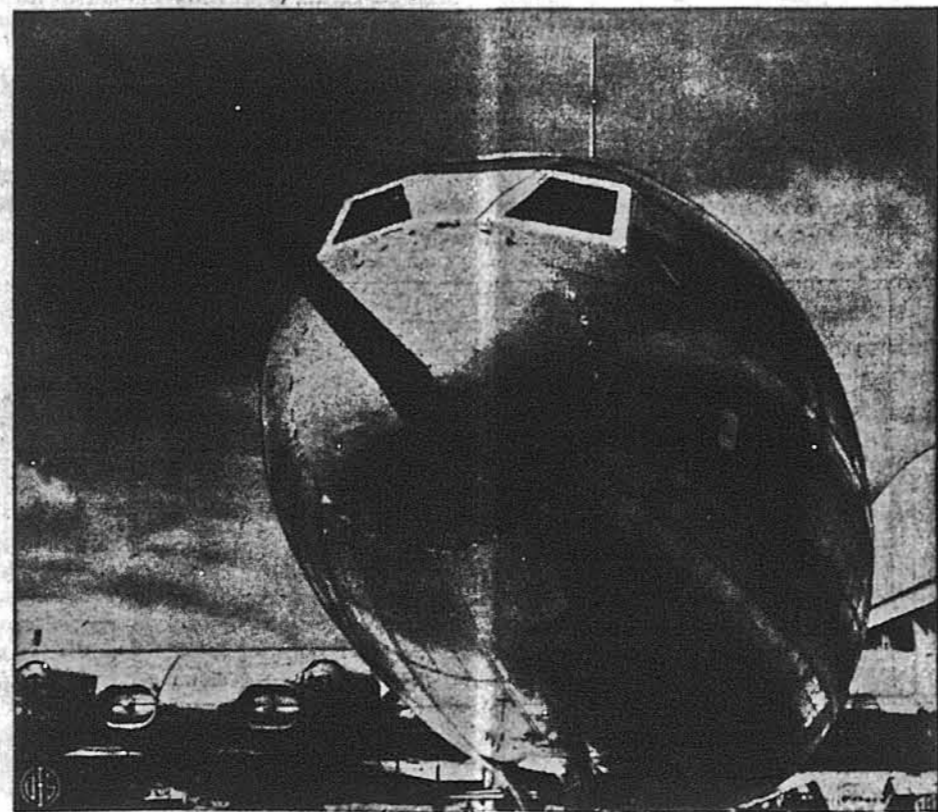
ВЕЛИКИЙ ПІКНІК

В НЕДІЛЮ, 29. СЕРПНЯ (AUGUST 29, 1948)

В ПАРОХІЯЛЬНОМУ ПАРКУ,
 675 SO. 19th STREET, NEWARK, N. J.

Початок у годині 3-тій полоудні.

Зпименита оркестра братів ОЛЕАРЧУКІВ.
 Просимо о численну участь — Комітет.

ЦЕ ЛІТАКІ — Перед нами найбільший британський пасажирський літак „Барзавон“, який може перевозити по 100 пасажирів. Важить 125 тон. Коштує \$24,000,000.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЮАРК, Н. ДЖ.

Передманіфестаційне віче в м. Ньюарк.

Маніфестаційний Комітет міста Ньюарку, створений організаціями і товариствами Ньюарку, скликав у дні 22-го серпня 1948 р. в салі Української Централі передманіфестаційне віче для обговорення всіх справ, зв'язаних з Маніфестацією, що відбудеться в Ньюарку дня 10. жовтня 1948.

Голова Маніфестаційного Комітету, п. Мирон Леськів, відкрив віче в год. 5. вечером, витаючи присутніх та подаючи їм в подробицях звіт з дотеперішніх праць Комітету.

На вічу виступили з промовами адв. Іван Романишин (уродженець Ньюарку), проф. Теодозій Касків і п. В. Пришляк. Всі промови підчеркували відрядне явище створення Маніфестаційного Комітету українсько-американськими організаціями і товариствами міста Ньюарку. Над світом зависли чорні хмари, — заявляли промовці, — ці хмари вказують нам на те, що світові грозить своїм походом дикий, азійський комунізм, який хоче і нашу вільну землю Вашингтона обернути в тюрму народів. Тому теж і нам, американським українцям, треба свої сили спрямувати на це, щоб цей варвара не тільки що не осягнув щасливої і святої землі — Америки, але щоб він розпався в ніщо і на тих землях, які у висліді I і II світових воєн йому вдалося підкорити під свій огидний чобіт. Ми, американські громадяни українського роду, маємо право і обов'язок заявити перед цілим культурним світом про нашу солідарність з політикою нашого уряду та одночасно зложити свій протест проти винищення більшовицьким комунізмом всіх надбав українського народу та всіх народів ним поневоєних. Український нарід в колгоспах тратить фізичні сили, але не тратить духа і під проводом Української Повстанської Армії веде боротьбу за своє визволення. Український нарід не зложить зброї, поки не виборе собі права на Самостійну, Незалежну Українську Державу.

Всі промови були щиро нагороджені присутніми, бурхливими оплесками. Промовці візвали присутніх до масової участі в Маніфестації у дні 10. жовтня 1948 р., щоб тим доказати свою політичну зрілість.

Віче було закінчене відпіванням українського гімну. На заклик касієра Маніфестаційного Комітету, проф. Т. Каськова, присутні зложили на

видатки Маніфестаційного Комітету суму \$450.

Жертвували: по \$50: Українська Централі, Василь Кучуда; по \$25: Т-во ім. Ольги Бесараб, Український Жіночий Допомоговий Комітет, Т-во ім. М. Грушевського; по \$15: адв. Іван Романишин, Брацтво Пресв. Тройці; по \$10: проф. Теодозій Касків, Ляля Кметь, Т-во „Калина“, від. У. Н. С.; Андрій Баран \$6; по \$5: Шеремета, Степан Карпа, о. Дмитро Савка, Володимир Псуї, Н. Дальматичкий, Антін Буджий, Павло Петриківський, Михайло Винник, Катерина Сута, Олександра Лисяк, Катерина Лисяк, Гавриїл Корницький, Петро Лобур, Юрій Гашук, Михайло Лабіш, Іван Пушак, Богдан Гулька, Юлія Гулька, Петро Слободюк, Антін Саміла, Анастазія Романків, Юрій Дорошенко, Іван Настюк, Левіцька Анна, Володимир Ліскович; по \$3: Іван Ткач, Олена Папирюк, Прокіп Хомяк, Стефан Боднар; по \$2: Віктор Роговський, д-р Гайдучок, Северин Старожитник, Володимир Сиванюк, Осип Червінський, Іван Галій, Андрій, Михайло Демків, Антін Лазірук, Микола Бурак, Василь Салабу, Меланія Злобичка, Осип Штонь, Агафія Ільків, Анна Глишан, Анна Білас, Анна Мандик, Михайло Шкільний, Теодор Юревич, Михайло Стиранець, Василь Борисук, Мирон Леськів, Григорій Максимич, Катерина Боднар, Анна Винник, Марія Павлюк, Анна Швець, Анна Сидорович; по \$1: Стеців, С. Чорномаз, П. Сороколіт, Г. Відземок, К. Новак, Н. Гнида, М. Запотоцька, П. Андрійук, М. Кармелюк, В. Пришляк.

Володимир Пришляк, секретар Маніфестаційного Комітету.

Обов'язком кожного свідомого американського українця є перш усього передплатити: „УКРАЇНСЬКИЙ КВАРТАЛЬНИК“ (на рік доларів 4)

The Ukrainian Quarterly 50 Church Street, Suite 252 New York 7, N. Y.

„УКРАЇНСЬКИЙ БЮЛЕТЕНЬ“ (на рік доларів 2)

The Ukrainian Bulletin 50 Church Street, Suite 252 New York 7, N. Y.

Негайною передплатою тих видань в англійській мові можете загальній справі.

КИПЯЧКА В КАНАДІ. — Гарячка за кипячкою в провінції Альберта розгорілася серед мешканців Канади. Упродовж двох років вивернено 100 законів в околиці міста Едмонтону — а тільки 6 надармо. Розголось шішо вгору, коли впродовж року видобито 6,000,000 барилек кипячки. На світлі знято джерело, яке „вибухає“ із нього добуваються підземні гази. Болото, вода й нафта стріляють вгору три години, заки можна помпувати нафту.

Заява Косенкіни кореспондентам

(Докінчення зі стор. 1-шої).

Советському Союзу. Її держали під замком в советському консуляті і щоб рятувати своє життя, вона вискочила через вікно, з третього поверху на вулицю. Большевки твердили, що вона хотіла поповнитися самогубство, доставши нервовий розстрій від слухання американських радієвих повідомлень. Оксана Косенкіна походить з України з міста Слолянське, звідкіль вона виїхала до Москви. Її чоловіка більшовики зліквідували, а її сина-студента вислали на певну смерть на фронт біля Ленінграду, де він і згинув. Вона не находила досить гострих слів, щоб осудити советський терор і знущання над людьми. Відповідаючи на поодинокі конкретні запити, вона в цілій повноті потвердила і доповнила дотеперішні американське на світлення її справи, виявляючи безліччю брехню советських дипломатичних представників та советського уряду в цій справі. Люба Ковальська-Терпак, зайнята весь час перекладом запитів кореспондентів і відповідей Косенкіни, не мала можливості ближче поінформуватися

щодо особистого відношення Косенкіни до українців. Виявляється, що теж одна з юророк, які піклуються Косенкіною в госпиталі в українською, як теж один з детективів, які ведуть її справу, імені Василь Тараско з Брукліна, є українського роду. Люба Ковальська-Терпак, є дочкою українського греко-католицького священника, о. Онуфрія Ковальського з Реймі, Па, та замужна від кількох місців за уродження Карпатської України, Михайла Терпака. Пні Ковальська-Терпак широко відома українському громадянству Нью Йорку з її численних артистичних виступів та її громадської активності, головно серед місцевої молоді.

БРИТАНСЬКИЙ УРЯД ШЕ НЕ РІШИЛИ В СПРАВІ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ
Лондон, 26 серпня. Під напором деяких кол в справі піддержки акцій для створення європейського парламенту британський премієр Атлі відповів вчора листом до Вінстона Черчила, що британський уряд докищо не може в цій справі висловити своєї думки. Премієр Атлі заявив, що він раніше бажав би порозумітися в цій справі з премієрами британських доміній, наради яких мають відбутися в Лондоні в місяці жовтні. Як відомо, французький уряд вже перший рішився дати свою офіційну піддержку цьому федеративному європейському рухові. Атлі заявив, що хоча він ще не може піти за прикладом Франції, проте, він ставиться зі симпатією до принципової бази цього руху.

ВАСИЛЬ АВРАМЕНКО В БРАЗИЛІ.

Сан Павло, Парана, Бразилія. — У щоденнику „Діаріо да Нойте“ — як звідомляють повітряною поштою до „Свободи“ — поміщена 2. серпня довшя згадка про „українського артиста в Саво Павло“, тобто Василя Авраменка. Про нього пишеться, що він вивів українські танки в Метрополитен Опері в Нью Йорку, а опісля виробляв у Голівуді українські фільми. Тепер він прибув до Сао Павло, де його прийняли українські громадяни під проводом Юсифа Скульського. Авраменко, як подає часопис, підготовляє український балет у Бразилії на такий лад, як він це робив у Злучених Державах і Канаді. Щоденник містить теж світліну Авраменка в товаристві редактора.

У щоденнику „Газета до Пого“ поміщена світлина уряду культурного товариства разом з Василем Авраменком. Під світліною є довшя згадка про „українського артиста в Куритібі“ з заміткою про його діяльність і наміри.

НІХТО НЕ ПІДДЕРЖАВ АМЕРИКИ В ДОМАГАННІ ТОРГОВЕЛЬНОГО РІВНОПРАВСТВА ДЛЯ НІМЕЧЧИНИ.

Женева, 26. серпня. — На міжнародній торговельній конференції американський представник запропонував резолюцію, на підставі якої західні зони Німеччини мали б бути

визнані рівноправним партнером в торговельних справах. Ні один з представників 22-ох країн на цій конференції не піддержав американської пропозиції, натомість багато висловилося проти неї.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО НАРОДНОГО СОЮЗУ. В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО.

ПОШУКУВАННЯ

Інженер-архітект **ЮРІЙ ПЯСЕЦЬКИЙ**, син б. п. о. Льва Пясецького, паролка Рекламців б. Жовки, шукає одностельчани і прохає написати на адресу: 187 S. DELAPLAINE RD. RIVERSIDE, ILL.

МАРІЯ МЕНЦІНСКА з дому Вовк, пошукує свого стрийка Осипа Вовка Литовця, пов. Самбір. Має перебувати в Брукліні, Н. Я. Прошу згадуватися на адресу: O. MENCINSKY 11948 Lowe Ave. Chicago 28, Illinois.

Мирош

Робітня АРТИСТИЧНО-МАЛЯРСЬКА Декоратор ЦЕРКОВ І ТЕАТРІВ. Малює церкви, образи і сценерії театральні. Будує ІКОНОСТАСИ І ВІВТАРИ Myrosh 3737 — 67th STREET JACKSON HEIGHTS, L. I., N. Y. Telephone: Illinois 8-8904

ГРОШІ НА УКРАЇНУ ТА ДО ВСІХ ЧАСТЕЙ СВІТА ШИФКАРТИ - ПОДОРОЖНІ ДОКУМЕНТИ
Продажа різних бізнесів, домів, ферм, та різного роду аскурацій.
WESSON & BARTKIW
Steamship Agency
AIR PLANE TICKETS TO ALL PARTS OF THE WORLD
ПЕТРО БАРТКІВ
REAL ESTATE & INSURANCE BROKER, NOTARY PUBLIC
309 East 14th Street, Tel: ALgonquin 4-5254. New York 3, N. Y.

ГРИГОРІЙ КОВЕРДОВИЧ
ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО ЙОГО
ФОРІЄРСЬКА РОБІТНЯ
є тепер під числом
434 East 6th St.
BETWEEN AVES. A & 1st.
New York City
Telephone: Spring 7-3566
Приймає замовлення на НОВІ РОБОТИ І ПЕРЕРІБКУ та дає 20% опуску на всі роботи, а також ДАРОМ сторидж на літо.
Смалий сторидж на літо 2% від сотні.
Робітня отворена від 9. рано до 5. пополудні, кожного дня.
В неділю на „апоинтмент“.

ДОМИ І ФАРМИ
Доми, в Мангетан, Бронкс, Квінс і Бруклін. Також у Джерзі Стейті.
Ми також продаємо Бар-Грілс, Дайнерс, Лонч Руми, Готелі, Румінг Гаузи, Гросерні, Делікатесени і Лікєрс Склєни. В містях і на контрах.
Аскуруємо доми, меблі, вікна й інші речі. Також аскуруємо на посмертне в найбільших компаніях. Маємо нові аскураційні поліси від народження до 60 років.
Ми продаємо фарми всякої величини. Телефонуйте, або пишьте за безплатними лістами. Продаєте чи купуєте, всі відте до:
STEPHEN D. SATZEWICH
82 E. 7th STREET NEW YORK CITY
Phone GRamercy 3-0713

ДЯКОВЧИТЕЛЯ - ДИРІГЕНТА
Парохія св. Отця Николая в Трой, Нью Йорк, пошукує кваліфікованого ДЯКОВЧИТЕЛЯ, котрий би взірчево проводив хор, української дітучої школи, а в виконував все те, що входить в програму діяння дякоуचितеля. Посада до обіття зараз.
Зголошення слати на адресу: ST. NICHOLAS UKRAINIAN CHURCH 376 THIRD STREET TROY, N. Y.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ
Дрібні Оголошення
Для вигоди покушів в Нью Йорку всілякі дрібні оголошення до поміщення в часописи можна зложити в Сурмі. Оголошення як: пошукування осіб, або праці, отворення бізнесу, на продаж мебелі, кімнати до винайма, потреба поміщення, робітника, пошукування праці, подяки, випродаж і т.д. Маєте що небудь оголошити, не чекайте, зайдіте до СУРМІ там Вам поможуть Ваше оголошення уложити.
В СУРМІ Є НА ПРОДАЖ ТЕПЕР: Канава ярд 1.50, Д.М.С. нитки Но. 16 і Но. 25 по 10 ц і 5 ц. моток. Америк. Коси по 4.95. Бабки, Молоток і Перстень 5.95. Мід Саратога, новий 5 фінт. 2.50. Альбуми Рекордів: Снігура, Олександра, краєні Хорі, весільні або кімні Жуковського по 9.60. Альбум рекордів Кошачи 11.50. Альбум пісень на Півно (201) 2.50. Діра найбільший Укр. Співаник 2.75. Укр. Ант. Словар ч. I. II. 3.00. Візріт до вишивання, книжка 4.00. Краєні українські Газети 3 за 25 ц. Канадійські і Амер. газети 6 за 25 ц. Разом з замовленням посилаєте Монєй Ордер, або долара в листі на завадток, рєшту С.О.Д. Пишіть: S U E M A 11 E. 7th St. New York 3, N. Y.

Comfortably air conditioned
Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
801 SPRINGFIELD AVENUE NEWARK, N. J. IRVINGTON, N. J.
OUR SERVICES ARE AVAILABLE ANYWHERE IN NEW JERSEY

НЕ ВИДАВАЙТЕ ЗБАГАТО
Завжди ЩАДІТЬ дєшо з вашого обезпечення. Ми уладжуємо прекрасні ЦІЛИЛІ ПОХОРОН за \$150.00 У випадку смутку в родині клічте:
KAIN MORTUARIES, INC.
Найбільший український погребовий заррядчик в Америці
S. KANAI KAIN, Pres. 433 STATE STREET PERTH AMBOY, N. J. Phone PE 4-4646
— or —
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК 86 ELIZABETH AVENUE, NEWARK, N. J. Phone Elgowl 3-6762
225 WEST JERSEY STREET ELIZABETH, N. J. Phone: EL. 2-3611

ІВАН БУНЬКО
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
завждику погребам до \$150 цілі так низькі як ОБСЛУГА НАКРАЩА.
JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 6th ST., NEW YORK CITY.
Dignified funerals as low as \$150.
Telephone: GRamercy 7-7661.

ПЕТРО ПРЄМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Занимається похоронами в БРОНКС, БРООКЛІН, НЬЮ ЙОРК І ОКОЛИЦІХ
129 EAST 7th STREET NEW YORK, N. Y. Tel.: ORchard 4-2568
Branch Office and Chapel: 707 PROSPECT AVENUE (Cor. E. 155 St.) БРОНКС, N. Y. Tel.: MEtr 4-6877

ДИРІГЕНТАМ І ЛЮБИТЕЛЯМ УКРАЇНСЬКОЇ ПІСНІ ДО ВІДОМА!
Вийшли друком в Європі прекрасні видані нові композиції на мішаний хор
МИХАЙЛА ГАЙВОРОНСЬКОГО
Кольорова заголовна сторінка арт. малера ЕДВАРДА КОЗАКА:
1) Шумильце, пісня з Бойківщини. 25 ц.
2) Вдовонька, пісня із Лемківщини 25 ц.
3) Пигалася дівчинька, текст народної пісні, мелодія в стилі нар. пісні 25 ц.
4) Душко-Дунаю, найстарший запис повного тексту укр. нар. пісні, мелодія в стилі нар. пісні 35 ц.
5,6) Та туван, Ой у полі, дві пісні з Волині 40 ц.
7,8) Чече вода, Милєнко моя, дві пісні давних укр. переселенців між косяками 50 ц.
Щі ноти є на продаж у нашій книгарні. Вислаємо їх за попереднім одержанням заплата.
СВОБОДА BOOK STORE
81-83 Grand Street Jersey City 3, N. J.

ШИФКАРТИ ПРОДАЄМО НА ВСІ КОРАБЛІ
ГРОШІ посилаємо до всіх країв і виплачуємо на останній пошті.
АФІДЕВІТИ, петиції та інші потрібні документи на спровадження крєвних і знайомих до Америки зі скитальцями та інших країв.
ПРОДАЄМО доми та всякого роду бізнесу. У всіх справах звертайтеся до звісного
НОТАРІАЛЬНОГО БЮРА.
S. KOWBASNIUK
277 EAST 10th ST., Near Ave. A NEW YORK 3, N. Y.

ТАРЗАН, ч. 1914. Оклик тріумфу.

GRASPING THE SURPRISED VILLAIN'S WRIST, HE JERKED HIM OFF BALANCE, THEN, SWINGING HIM UP IN AN ARC---

AS THE PIRATE AIMED THE DEADLY BLOW AT THE DROOPING FIGURE, SUDDENLY THE STEEL-MUSCLED APE-MAN LEAPED FORWARD.

---DASHED HIS LIFE OUT AGAINST THE ROCK FLOOR.

ONCE AGAIN THE APE-CRY FILLED THE ROOM---JUST AS GIDZEL THREW OPEN THE DOOR.

...і гєпнув ним об камінну долівку, завдаючи смерть.

І знов залунав крик джунглів у кімнаті... самє в моменті, коли Гідзел відворив двері.